

רע"פ 2557/20 - הרכל שואעי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2557/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

הרכל שואעי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים בעפמ"ק 19012-12-19 מיום 10.2.2020, שניתן על ידי כב' השופט ח' מ' לופט

בשם המבקש:

החלטה

1. לפנוי בקשה למתורשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז בירושלים (השופט ח' מ' לופט) בעפמ"ק 19012-12-19 מיום 10.2.2020, שבגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דין וגזר דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופט ד' מ' דמבייך) בטו"ב 70061-03-17 מיום 27.10.2019 ומיום 7.3.2019, בהתאם.

2. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש ערך בקשה למתן היתר להתקנת מעלית פנימית בחלל מדרגות של בגין משותף בירושלים עבור בעל נכס (להלן: "שולוי"), אשר הוגשה לרשותו התקנון, ונתמכה "בהתועה כזבת ומטענה ונתוניהם שאינם משקפים את המציאות בשטח בפרטם חשובים וכל זאת במטרה להשיג את אישורה".

כך, בין היתר, תיאור מידות גרמי המדרגות בבקשתה לא תאם את מדדיים בפועל, והמדרגות לא סומנו כמיועדות להריסה. זאת כדי שלא להזדקק לאישור מהנדס העיר ולהסכם של שני-שליש مديرיו הבניין כפי שנדרש במקרים אלה.

עוד ציין בכתב האישום, כי רשותת התקנון לא היו מאשרות את הבקשה אלמלא מסרו המבוקש ושוויל הודיעות מטעות ונתונים כזובים כאמור; וכי עמדו בפני השנים מספר הזדמנויות "لتunken את המעוות ולהגיש בקשה המשקפת את המציאות בפועל" אך הם "בחרו שלא לעשות כן".

3. בגין מעשים אלה, יוכסה לבקשתו ולשווי עבירה לפי סעיף 214 לחוק התקנון והבנייה, התשכ"ה-1965 בנוסחו עובר לתיקון 116 (להלן: החוק), שענינה מסירת ידיעה כזובת ביודעין למוסד התקנון במטרה להציג אישור של תכנית.

4. בהכרעת דינו הרשייע בית המשפט לעניינים מקומיים, את המבוקש בעבירה המיווחסת לו, לאחר שמייעת ראיות.

נקבע כי המבוקש ושוויל חתמו על התקונית שנמסרה לוועדה המקומית לתקנון בניה ירושלים, כשהיא כוללת ידיעה כזובת בעניין ממד' המדרגות ופיר המעלית, ובלי שצוין בה הצורך בನיסור גרמי המדרגות כך שרוחבן יפחת מ-90 ס"מ.

עוד נקבע, כי בדיון בוועדת העරר, שבעקבותיו נדחה עורך אשר הוגש נגד התקונית, הציגה הוועדה המקומית בפני ועדת העורר את הבנת הוועדה המקומית שלפיה התקונית אינה כוללת הרישה כלשהי, ומבקשת ושוויל נמנעו מלתקון אותה.

יחד עם זאת, נקבע כי היסוד הנפשי הדרש בעבירה התקנים ביחס לבקשתו בלבד. זאת, לאחר שהmoboksh היה האדריכל שערך את התקונית ושוויל אף חתום עליה, ובהתחשב בפער המידע המובנה בין האחרון לבין הראשון כלקוח לבין הראשוני כבעל מקצוע העורך עבורי את התקונית בהתאם לדרישות המקצועית,ומי שנכח עמו בוועדת העורר.

בהקשר זה צוין כי איסימון ניסור המדרגות בתקונית נעשה על ידי המבוקש "בידיעה ובמטרה לאפשר את התקדמות התקונית ללא הפניות לבדיקת שירותי הכביש"; וכי מחדלו של המבוקש מLAGות לוועדת העורר את ממדיהן הנכונים של גרמי המדרגות נעשה "בידיעה ובמטרה לאפשר את התקדמות התקונית ללא קבלת העורר" שהוגש נגדה, ובלי להשיב לה בירור נוסף בפני הוועדה המקומית.

טענת המבוקש להגנה מן הצדκ בשל אכיפה ברנית נדחתה, משנקבע כי אף שהאישום בעבירה שיוחסה לו אינו נפוץ, הרי שהלה לא הרים "ולו את הנטול הראשוני להציג מקרים דומים שבהם לא בוצעה אכיפה".

לצד האמור, זיכה בית המשפט את המבוקש מהמיוחס לו בקשר למסירת ידיעות כזובות נוספות, וזאת בין היתר ביחס לקיומו של חלל תחת פיר חדר המדרגות, ולדיווח על מספר יחידות דירות בבניין הנמור ממסרן בפועל.

5. בקשה רשות העורר דן נסובה על הכרעת הדין בלבד, לפיכך אצין בטעמץתי בגזר דין מיום 27.10.2019 השית בית המשפט לעניינים מקומיים על המבוקש עונש מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, שלא יעבור כל

עבירה על דיני התכנון והבניה למשך 3 שנים; וקנס של 75,000 ש"ח.

6. ערעור המבקש בבית המשפט המחויז נדחה, תוך שנקבע כי הכרעת הדין מבוססת על ממצאי מהימנות שנקבעו בתום שמיעת ראיות, ואשר על בסיסן נדחתה בין היתר גרסת המבקש.

עוד נקבע, כי בית משפט לעניינים מקומיים לאחרג מהאמור בכתב האישום; דחה "בצדך" את טענות המבקש בעניין אכיפה ברנית "לאחר שהתייחס אליו באופן מפורט"; ו"nimak heitev at haerutno" בדבר התקיימות היסוד הנפשי הדרוש בעבירה אצל המבקש.

לבסוף נקבע, כי בית המשפט לעניינים מקומיים אמנים השית על המבקש קנס ברף הגבואה, אך שלא הושת עליו עונש מאסר בפועל, ובין היתר בשם לב לעובדה שאין מדובר בהרשעתו הראשונה -עונשו"סbir" ואין מקום להתערב בו.

7. מכאן הבקשה שלפניי, המופנית כולה נגד הרשותו של המבקש.

כל שכן להבין מהבקשתו, המבקש, שאינו מיוצג, טוען כי פסק דיןו של בית המשפט המחויז לא כולל התייחסות לחלק מטענותיו בערעור; וכי הרשותו בבית המשפט לעניינים מקומיים נסובה על עובדות שלא נתענו בכתב האישום, ואני נתמכת בראיות.

על כן המבקש סבור כי נעשה לו עוול, ויש להיעתר לבקשתו למתן רשות ערעור.

8. דין הבקשה להידוחות.

9. הילכה היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינה הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש מפני עיוות דין או אי-צדק קיצוני שנגרם לו.

ענינו של המבקש אינם נמונה עם מקרים אלו.

10. טענות המבקש נסובות על עניינו הפרטי בלבד, נידונו ונדחו לגוף בשתי הערכאות הקודמות, ומופנות בעיקר נגד ממצאי עובדה ומהימנות שאין דרך של ערכת הערעור, וכל וחומר ערכת הערעור "בגלגול שלישי", להתערב בהן.

11. כמו כן, אין סבור כי הבקשה מעוררת שיקולי צדק או כל חשש לעיוות דין.

הכרעת דין המפורטת והמנומקת של בית המשפט לעניינים מקומיים כוללת התייחסות נרחבת לסוגיות המרכזיות שהתעוררו בעניינו של המבוקש, אף בבית המשפט המחוזי נתן דעתו לטענותיו העיקריות של המערער ודחה אותן בפסק דין.

בהקשר זה יודגש כי נקודת המוצא היא שאין בית המשפט נדרש לדון בכל טענותיו של בעל דין, אלא בעיקריות שבחן הדרשות להכרעה (ראו למשל ע"א 2112/17 גרטננ' נטויז'קע' מפסקה 51 (2.9.2019)), וכך נעשה במקרה דין.

.12. לנוכח האמור לעיל, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז באיר התש"ף (21.5.2020).

שפט